

Šy-li spěwat,
Pilnje dželat,
Stromja cze
Šwójbnj statot,
A twój šwjatof
Šradny je.

Ša staw špróznj
Napoj móznj
Lubosč ma;
Bóh pať šwěrnj
Pšes spať měrnj
Čeršwosč da.

Njeh ty spěwajš,
Šwěrnje dželaš
Wšědne dnj;
Džen pať šwjatj,
Dušči dath,
Wotpocziť ty.

Š njebeš mana
Njeh czi kmana
Žiwnosč je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wotšew cze!

R.

Šerbske njedželske łopjena.

Wudawa šo kóždu šobotu w Šmolerjež knihičiškczěrnj w Budyščinje a je tam ša šchwórtlětnu pšchedplatu 40 np. dostacž.

Jubilate.

Jan. 21, 18.—23.

Šwiate šczenje šandženeje njedzele nam pokafa, kať je našch luby Šbóžnik Pětra po jeho hlubokim padže šašo wobhnadžil a jemu po něžnym pruhowanju wěstosč polneho šapokafanja do japoschtolškeho šastojnštwja dať. Dženšniške šczenje šo tydžeńšchemu pšichilantuje a powjeda nam, kať Ješuš nětko Pětrej do jeho pšichodneho japoschtolškeho powołanja pohladnyč da, na to pokafowawšchi, šo šmeje jeho daliske žiwjenje zyle hinašchi běh, hacž šebi wón to myšli; ale wón ma wopomnicž, šo jeho tón šnjes powjedže, ša kotrymž ma hicž a šwój kšičiž njelčž. Budže-li kšód jeho žiwjenja tež czežšchi, hacž na pšichlad Janowy, dha to jeho mylicž njedyrbi; pšichetož tón šnjes kóždeho tať wodži, kať je jemu to šlužobne. A pónđe-li pucž tež pšes czerpjenja, dha šnjesowa mitosčziwa ruka tola k šbóžnemu kónzej powjedže. Njemějesche šo Pětr teho wješelicž? A njedawa to tež nam horliwosč a nowu móž, hdyž na šwoje žiwjenje hladamy?

Najlubšcho wšchať by cžlowjekej byťo, šměl šebje šameho wodžicž, a hdyž by wšchitto tať šchto, kať šebi to žada. Tola šhonjenje wuczi, šo to nikomu špožčene njeje. Pohladaj na mlodženza, kotryž polny nadžije a š mnohimi pšchedewšacžemi do žiwjenja šatrocža, a wopraškej šo jeho po 20 abo 30 lětach, hacž je wšchě šwoje wotpohladny dozpil; wón wěšče pšchida, šo šo to štalo njeje, ale šnano tež pšichštaji, šo je pšes Wožu hnadu wjele lěpšchi wušpěch měl, hacž hdyž budžiske wšcho po jeho šamšnej

woli šchto. To dyrbjelche tež Pětr šhonicž. Wón bě pšchi šwojei wohniweje naturje tež polny žedženja, něšchto hódne ša Ješuša dokonjecž, a bě šebi wěšče hižom pucž rošmyšlit, kotryž cžyšche pšchi tym hicž; ale tón šnjes jemu rjekny: „Šako ty mlódschi běšche, wopafowasche šo šam a džěšche, hdyž cžyšche; hdyž pať šo šestarišch, wušcheštrjesch šwojei ruzy, a druhi cze wopafa a powjedže tebe, hdyž nochzesch.“ W žiwjenju je najšbole tať, šo je mlódschi cžlowjek wotwišnišchi, štarichj pať do pšchezo wjetšcheje nje-wotwišnosče šastupuje. Šola Pětra mějesche to po šnjesowym šlowje ruwe na wopaf byčž. Tón bě w mlódschich lětach šwój šamšny knjes byť a cžinjesche, šchtož šo jemu špodobasche; nětko pať, do štarichich lět šastupiwšchi, dyrbjelche šo wón pšchecžimo šwojei woli k temu pšchezo šole nušowacž, cžemuž šo jeho natura špjecžowasche. Š Ješušowym šlužobnikom dyrbjelche wón byčž a jeho kraleštw rošchěrcž; ale wón dyrbjelche šo tež pšchekwědcžicž, šo pšchi tym po jeho woli hicž njemóže, ale jeno po šnjesowej woli, šo w Wožim kraleštwje najwjetšche škutki niž pšes šhrobku šwazliwosčž, ale pšes šczerpliwě czerpjenja šo wukonjeju. Cžlowjek wšchať šo do teho tať prawje namakacž njewě; jemu by lubšcho byťo, hdyž by wšcho po jeho woli šchto, a cžze radšcho wješele dylči šrudobu mēčž. Šo dyrbi šo wón wodžicž dacž, a to pšchecžimo šwojei šamšnej woli, to jemu wošebje w mlodosčzi do hlownj njecha. Tola to šo pšcheměni, hdyž šhonjenje rošče; pšichetož cžakš pšchikhadžeju, hdyž šebi wón žaneje rady wjazš njewě a šo po lěpšchim wodženju rošhladuje. Š potom je to krašny trošcht, móžesch-li prajicž: tón šnjes

je, kotryž mje wodži — tón Anjes, kotryž je mje lubował hacž do šmjerče na šchižu, tón Anjes, kotremuž je wscha mój data w njeju a na semi; njech wón hinaf čini, hacž šebi ja myšlach, wschako wem, so wón wscho najlěpje wumjedže. Luby čitarjo, nješky tole wodženje šwojeho Anjesa hižom tak nětorny króc nashonil? Rospominaj jeno šwoje šandžene žiwjenje! Tvoja wutroba šo wěšče i džakom a šwalbu pšhecziwo Bohu pšcheliže. A njedawa či to tež wješeku nadžiju ša pšchichod? Njech nóz horja šwoje čorne mroki tež nad tvojim žiwjenjom ščeri, ty šo tola trošchtuješ: To je tón Anjes, kotryž mje wodži!

Wón pať kóždeho tak wodži, kaž je jemu to šlužobne. Kajki rošdžel we wodženju, kotrež šo Šetrej, a tym, kotrež šo Janej dosta! Šetra njewoštaji tón Anjes, kaž bē šebi drje pšchal, w Šerusalemje, ale wjedžišche jeho najpriedy do Samarije, potom do domu hejtmana Korneliufa, škóncžnje do Babylona a do Roma. A tudy pōčerpri wón matrašku šmjerč. Šow šo dopielni, šchtož bē jemu tón Anjes prajil: wón bu wot Kata wopako- wany a tam dowjedženy, hdžež jeho čželo a krej nochzysche, k matrašskej šmjerči na šchižu; ale tež tudy šo pokafa, so bē i Šetra mješ tym žyle drubi čžlowjek nastal, so wón njebē wjazy tak šamowólny, nahly a nasdaty, kaž nēhdy, ale čžicheje myšle, bohupoddaty a ponižny, tak ponižny, so šudnikow wo šchižowanje i hlomu dele prošchesche, dokelž šo ša hódneho njedžeržesche, tak wumrjecž, kaž bē jeho Anjes a Šbóžnik wumrjel. — Žyle hinašche bēšche Janowe žiwjenje. Jeho dny dyrbjachu šo, kaž to Šbóžnik w našchim ščenju naspominja, čžišišcho pominjecž dyžli te druhich wučžobnikow. Wón bē teho Anjesa hišcheže pšchincž widžal k šudu nad Šerusalemom a šmē- džišche hacž do myškeje staroby škutkowacž, tak šo mnošy mēnjachu, so wón i žyla njewumrije. Jan bē šwoje i wopredka tež rošhorjaze wašchnje hižom pšches šłowo a pšchiklad šwojeho mišchtra pōčžišchicž dať a njepotrjebasche teho dla čžehnidby čžerpjenjom w tej mērije kaž Šetr. Jeho móžesche tón Anjes drubi pucž wješčž hacž teho. Wón džē kóždeho tak wodži, kaž je jemu to šlužobne. — To je hišcheže dženska tak. Pohladaj na džēcži jeneho a teho- šameho doma; tak daloko jich pucže w pošdžišchim žiwjenju hušto rōšno du: jenyj je bohate šbože wobradžene, mješ tym šo pola druhich šchiž žaneho kónža nima. Glej, dweju čžlowjekow runych darow a runeje pilnošče: tón jedyn pšchindže k čžesči a nahladnošči, tón drubi ma šo njepšchestajnje i čžěžkotami bēdžicž, kotrež ženje žyle wob- knježicž njemože. Tajkeje njerunošče dla šo lohko štawa, so nješbožowny, podobnje kaž tudy Šetr pšchi pohladže na Jana, se šawišču na šbožowneho hlada, abo šo šo pola pošlejšcheho myšle hordošče hibaju! Ale tak to njedyrbi byčž. Tón Anjes Šetra se šwojim praščenjom wotpokafa a džesche: „Še-li šo ja chzu, so wón (Jan) wostanje, hacž ja pšchindu, šchto to tebe nastupa? Šbój ty ša mnu!“ Wny nimamy temu Anjesej ničžo prjódšpšacž a šo ša tym prašhecž, čžehodla šo temu abo tamnemu hinaf wjedže dyžli nam, ale kóždy ma jeno na šebje myšlicž a šo wo to štaracž, so by tón Anjes i nim wotpohlady šwo eje lubošče dozpiť. A kajke to šu? To praji či Anjesowa poručnošč, Šetrej data: „Šbój ty ša mnu!“ Dale poručnoščž pšacži tež tebi, luby čžitarjo! Twój Šbóžnik chže, so by tež ty jeho prawy wučžobnik byl. A jeli je to tež tvoje pšhecže, njedyrbjal šo ty potom nade wschēm wješelicž, šchtož móže či k tutemu kónžej dopomhacž? šo

wješelicž tež nad domapytanjami, kotrež či Boh ščele a i kotrymiž chže či wón na pucž šwječjenja dowješčž? Wopomni, šo w Anjesowej poručnošči: „Šbój ty ša mnu!“ tež to šlubjenje leži, so jeho wučžobnik, runje kaž wón, pšches čžerpjenje k krašnošči, pšches šylly k radošči, pšches šmjerčž k žiwjenju pōndže. To budže Šesufoweho mišo- sežiweho wodženja krašny a šbožny kónž! O šo bychmy jón wschitzy pšches Božu hnadu w Šchryštufu dozpili!

K. A. Fiedler.

Wjedž mje džiwuje, Šesufu!

Šchrlufch: 609, 1. Šef. 46, 4.

Wjedž mje džiwuje, Šesufu,
Tebi žyle poddam šo.
Wšmi mje, bratiže, ša ruku,
Dha pucž wušt nješmylu,
A wjchē horj, doty tu
Šbožowuje tež pšchecrožu.

Jeno šbožnje. Šbóžniko,
Šlož wschē pucže wandrowštož,
Wučž mje, šo na rošpucžu
Šchčžžku prawu wušwołu,
Njehladam na hladku čžerč,
Ale hdžež twój nam šam mēr.

Kaž ty mje wot mlodošče
Ššwoje pucže wučžesche,
Špōžčž tak dale i mišošču
Ducha šwjatož' k pōšnacžu,
Šo pšchez' du, kaž wjedžesč mje,
A pšchez' rjeknu: Kaž Boh chže!

Luby Šesu, wodžil šy
Krašnje mje a bratrowžny;
Šnadu šłodžach w wješelu,
Šnadu šhonič w nješbožu,
Šnadu tež we hrēšchnošči,
Šdyž šo bližach w pōlucži.

Tak tež wjedž mje, Šesufu,
Pšchezo, šylly rječerjo,
Šoržo prošču: W bitwje wschej
K pomožy mi šłabom' štej,
Krucže čžertej wobaraj,
Šo mi wostanje twój raj.

Dale, luby Šbóžniko,
Wjedž nētš šwoje džēcžatto;
Š hnady pšchewodž, šbchaj mje,
Mošč mje hacž do štarošče;
Tvoje ramjo žadam šej,
Kíž mje wjedže k Žionej.

Šurij Brōšta.

Šjednanje je šłódke.

(Šotracžowanje.)

III.

Kať dha pať šo Marji doma džēsche? Šrudna došč wona bē a jara šo jej štyštasche. Wona w šwojej džčelawošči nješasta a i tym šebi čžěžke myšle se šchije džeržesche. Tndžen bē šo minyl a wona njedželu ke mišči džēsche. Na dompucžu šo ju mlynkež kmōtr prašchesche, hacž njewē, tak šo Janej w mēšče džē a tak šo jemu tam lubi, hacž jej njeje pišal? Nē, dyrbjesche wona wotmol- wicž a šhwatašche, so by domoj pšchischla. Tam wona do šwojeje šomory džēsche a hōrke šylly plakašche. Wona dyrbjesche šo, kaž mēnjesche, hanibowacž, so wschal jej wón njebē tež ani jedyn jenicžki liščit pišal. Wón móže pišacž a rjenje pišacž, ša druhich wón to rady čžini a ša mnje je to jemu pšchewjele. Tak wona pšchi šebi rēcžesche a šebi šłubi, so njecha šastacž, hdžž wón domoj

pschińdže, na to hnacź, so by wschitte swoje sastojuństwa słožiť a so bychy so tak hubjeństwu a wokhudženju i czařom mjesy stajile.

Druhi tydzeń bę so minył a Jan njebę hiřheće žaneho řloweźka na nju piřal. Wona řhoni, so bęchu nęfotji i wokolnořeće, kiź bęchu teź jako pschiřaźni do męsta pomolani, na jedyn dzeń abo na dwaj doma pobyli. Czecho dla to Jan njeje cźinić mohł? praji wona pschi řebi. Węřeće tam řařo ředźi a řa druhich piře a liczi. To dyrbi hinať hęcź, hdyź jenoź řařo domoj pschińdže. Wotrocźy a řluźobne holzy njemōźachu řapřhijeć, řchto je i řich hospořu. Sedyn dzeń bę wobozna, druhi řařo dobrocźiwa. Dženřa wona jedź warjeře, tajku dobru juřchu, jako by kermuřa byla, a jutřje bę wscho tak řchpatne a hubjene bylo, so hłōdni wot blida dźęchu. Niřtō jej nićzo prawje cźinić njemōźeře. Ženoź řwojeho maleho řynta wona wokoljeře a i nim najlubořniřcho wobřhadźeře.

Druhu njedźelu wona ře mřchi njeńdžeře. Wona řo bojeře, so by řo nęřtō prařheć mohł, hacź je Jan piřal a wona by nę! wotmolwicź dyrbjala. Doma řo wona huřto klatny pschi toleħzy řwojeho maleho hōlcźka a i nim hrajkasze. Dha wona na jene dobo řarža. To dźęćzo bę přeni řróćź prajiło: nano. Wona na wschęch řawach řchepotasze. S placźom wona řawola: o ty wobohe lube dźęćzo, ty přeni řróćź „nano“ wolaszy a twōj nan doma njeje a doma hęcź njeřa! Wjeř tym pať, řo wona tať řęćeře, nęřtō i durjemi, ř kotrymź bęře wona i řhribjetom pschiwobrocźena, nuts pschińdže. To je Jan, myřleře řebi wona a njewohladowasze řo řa nim. Alle hłōř řuřeho muźa řo řlyřheć da, kiź pomhaj Bōh prajizy jej list pořciźi, kotryź bę na pōřće dořtal a ř nej řobu wřal. Spęřchnje řon wona wotewri a po řlyřym woblicźu řo wjeřela radořę jagnjeře, hdyź cźitazze:

Moja luba Marja!

Ty řy hacź do hłubiny twojeje wutroby pętna a dobra; ty to jenoź přheće pokasacź njehaszy. Sa to ty njemōźeř, řo je tebi moje waschnje wohidne, po kotrymź mam niź jenoź Tebe lubo, ale teź řwojeho bliźřeřeho lubuju. Ty pať řy wschaf teź mudra a pōřnajeř, řo mam řa prawje. řa řym dženřa řpřozniřchi, hacź hdy bych řly tydzeń doma młōćził. řchtyri dny řa řobu řmy řly retomas paduchow a mordariow řudźić męli. řdyź domoj pschińdu, tebi wschitto powjedam. řa mam wulke řadanje po tebi a po naju lubym řyntom. Czeźka węř to je, wot řwojeho doma a wot řwojich najlubřich přecźku hicź. řa pať tebi ř wjedženju dawam, řo řo po řróćim ř tebi wrōćzu. řa jutřřim řmęje tu wscho řwōj řōnź a teho dla pōřcel mi wotrocźka i wōřom, řo mohł řa tu pschipołdnju přecź jęcź. řa řo wutrobnje wjeřelu, tebe řařo widźęć.

Twōj řwęřny Jan.

Řopōłdnju dźeře wona ře mřchi, řebi myřlo, řo budže řnadź řo mlyńkeź řmōtr abo řchto druhi prařheć, hacź je jej Jan piřal: Alle řana duřcha to njęřcźini, tať řo řo wona rořřłobi: hdyź jenemu nęřchto řleho řo tu řtanje, dha ma řo řōźdy nęřchto prařheć, hdyź pať jedyn řchto dobreho ma, dha wschitzu njelcźa. řswęť je řalschny, a řchtoź řo na cźłowjeřow řpuiřęća, řon je řhebany. Wona domoj řhwataře a řwojeho řyna wokolřa a hdyź bę řon wuřnył, řo wona řa blido řyže, řo by řwojemu muźej wulki list piřala, kiź by řemu pohoncź řobu do męsta wřal. řswojemu lubemu řantej řhyře wona do přęřka řjewicź, řo je wschitte ře myřle w morju řabyćza řatepila a řo dyrbi jenoź domoj pschińcź a řo budže jeho nanajlubořniřcho witacź. Alle Bōh wę, tať řo jej dźeře. Wona list na řane waschnje dořonjeć njemōźeře. ře řyncźki, kotreź bę řestajala, řo jej njelubjachu a tať wona papjeru a piero wot řo cźiřny a dołho w hłubokich myřlach ředzeře. řchto pať bę řebi wumyřlila, to dyrbiće na męře řhonicź.

IV.

řato bę postajeny dzeń řeřhadźal, na kotrymź męjeře pohoncź po řwojeho řnjeřa do męsta jęcź, dha bę wōn rano jara řaře řapřahnył. Marja bę řemu to pschitařala a pschitaji, njęjedź pať, řhiba řo řy mje předy wolal. řak pať řo pohoncź dźiwasze, hdyź Marja pęřnje řwobleřana i domu pschińdže a řo řobu na wōř řyže. řaj, haj! wono tať bę; wona řama řhyře řo do męsta podacź, řo by řwojemu lubemu muźej tam prajila, řo je řemu wschitto wōdala. ř wjeřelym radořęřwym duchom wona na wōřu ředzeře a řebi dořę njemōźeře wobřladacź, řchtoź noweho jejnej wōćzi widźeřtej. řoręđko bę wot doma přecź pschitřla, tať řo řo jej wschitto nowe a řpodźiwne hęcź řdasze,

řchtoź tu a tam wuhłada. řschipołdnju bę w męřeće. ř wořęzenju, hdyź bu wupřehnjene, řhoni wona, řo je jeje muź hiřheće w pokęđženju pschibazneho řuda. Wona tam řhwataře a bu na to męřto pokasana, hdyź pokłucharjo ředźa. řunje jako bę tam řastupila, pschedřyda řudniřtwa řęćęć řapocźinaře: Moji lubi a czeřcźeni řnježa, nasze pokęđjenja řo nęřto wobřamřnu; ale řa mam wam předy řłowo dźaka prajicź — řęćeře řon wyřoko- czeřcźeny řnjeř a wschitzu pschibazni ře řłōřom řtaźęchu. Marja piři tym řwojeho řana wuhłada, kiź męjeře w přenim řpřku řwoje męřno. řōn pať na nju njehładaře, ale i nutrořęću na řnjeřa pschedřydu pokłucharře, kiź dale tele řłowa praji: wy řęće řwoju czeřku pschibłuřchnořęć tudy ře wřhej řwęřnořęću do- řjelniłi, lubi řnježa; řa řo wam řa to dźakuju w mjenje řraja a prawdy. řōn řraj je řboźowny, w kotrymź muźojo i řuda ře řwōl- niwořęću řobu pomhaja, řo by řo to, řchtoź je prawe a węřne a ř powřchittownemu řęřřchemu wschittich řluźi, teź wuwjedło. řchjeje czeřę hōdni řu cźi muźojo, kotřiź niź jenoź řa řwōj dom a řa řwōj dwōr a řa řwoje řospodarřtvo řo řwęřu řtaraja, ale teź řwoje mozy a daru ř leřřchemu řwojeje gmeřny a řwojeho řraja nałōžuja. řy řęće to cźinili a řa to wam řa najřjemřchi dźak praju.

řa to řo wschitzu řbęřnyřu a Marja njewjedzeře, tať bę na řařu pschitřla. řōlna řpodźiwanja nad tym, řchtoź bę widźala a řlyřchala, wona řtejeře a njewjedzeře, hdyź by řo wobrocźila. řha řu nęřtō řa řuku pschimny a na nju hładaře, jako by řwoj- mař wōćzomař węřicź njemohł. řan, jejny lubowany řan to bę, řotremuź by najradřcho wokolo řchje panył, hdy by řo teho tu pschede wschittimi řudźimi njehaniřwōdala. řola řa řuku řeho dźerźo dźeře ř nim a řemu powjedazze, tať je řo jej po nim řtyřkalo a tať řo njeje řdźerźęć mohł, řo řobu řow domjeřęć, řo by řemu prajila, tať wutrobnje dobra řemu je.

řchibazni, hdyź řo w męřeće řudjenja dla řhadźuja, maja to waschnje, řo řkōncźnje wschitzu w řenym wořęzenju řhromadny wobjed dźerźa. řeź na dženřniřchym pokłednim dnju bęchu řo řřęcźeli, řo bychy řo we wulkim wořęzenju řromadu namatali a řudniřy ře řwojim přařidentom abo pschedřydu, řtatny řęćniř a druřy řęćniřy bęchu řlubili, na wobjedze řo wobdźęlicź. řan řo wuřamřnyć njehasze a njemōźeře, hacź řunje řeho řōnka wu- trobnje prořheře, řo by řapřchahnyć dať a ř nej domoj jęł. řōn řu naręcźa, řo by řobu na wobjed řchla a hacź řo teź jara wobaraře, napokłedť tola do teho řwoli. řdyź nęř do řřtwy, w kotreź bę wobjed řhotowany, ře řwojim muźom řtupi, řo wona wulzy jara řaniřwōdazze a řo czeřwjenjeře řaź řōža nalętnja. řu łuczi wōřebni muźojo ředźachu, řnježa a řurjo, řajzy, kotřiź męjachu wulke brody a druřy i bęřmi włōřami na řłowje a wschitzu jej wjeřele pschitřwachu a řu pschitřojnje witachu. řjeř nimi jeje řan jako jedyn řich řunjećza ředźi a wona bę tam řenićka řona na wobjedze. řęć wjele njemōźeře psched řtrachowanjom a wot wina, kotreź jej řan a druřy pokłedźachu, jenoź řapku wopta. řwutroba pať jej i wjeřelej radořęću bijeře, hdyź widzeře, tať wyřozny czeřcźeny tu jeje řan wot wschittich bę a tať wschitzu teź jej, jako řeho řonje, najwřchřchu czeřę wopokasowachu. řa jene dobo řtaźe pschedřyda a řaklinawřchi na řwoju winowu řchłenzy praji: řenoź řōn muź je řhmany, i pokłnej a wjeřelej wutrobu tym pschibłuřchnořęćam řwojeho wōtz- neho řraja řo pokłwęcźicź, kiź ma řonu, řotraź řo řobu wjeřeli nad řeho řkuttowanjom ř řhromadnemu řęřřchemu řuda a řraja, a řotraź ře wřhej řwęřnořęću domjaze řospodarřtvo mjeř tym wjedze, hdyź muź doma njeje. řy řmy tu nęř wjele wjedzel řromadze řwęřu dźęłali a to řwoje cźinili, řaź řo řakōń řada. řy řo dženřa dźęłimy, kiź řmy řo tudy jako řajřich řeřnali a řo czeřęćicź nawulki, kotřiź prawdu a řwobodu prawdy řaitacź řhzemy. řy řo wschitzu domoj wrōćęće do řwojeho wschęřneho powōla- nja a teź tam wschaf njęřařtańęće po řych darach, kotreź je wam Bōh dať, řkuttowacź řa řęřře gmeřny a řuda. řerje pať řemu muźej, kiź piři domojwrōćęženju řonu namata, řotraź je i nim we wschęch řajřich řmyřlenjach piřeř jene. řy řamy tudy řpředźa mjeř nami řajku řonu, řotraź je w tym węřęće naszeřo poczeřęzo- wanja hōdna. řořbęřęće wasze řchłenzy a wunjeřmy mōźnu řławu řonje naszeřo towarřřa řana ř! řschitzu řwjeřeleni pokł- řtaźęchu a ř Marji řtupachu, řo bychy i nej řchłenzy řaklinnyłi, mjeř tym řo mōźna řława po řylej řtwi řrimotazze.

řarji pať bę, jako by řo wscho řōlo wokolo njeje řařyřnyć řhyřło a jako by řo do hłubiny řemje ponuricź dyrbjala. řan pať na nju pohładajo dyrjeře řebi prajicź, řo ma najřjemřřu řonu.

ale wona ɣo njesłhrobli, ɣwojej woczi ł njemu pośbėhnyć. Pŝichi ɣebi wona to ɣwojate ɣlubjenje cziňujeche: ja njecham ɣo dlėje na njeho łobicź, ale chzu jemu ɣwėrna pomozniza być a wostacź, pŝchetoź wón ma prawje w tym, ŝchtoź cziŋi, a ɣona je sprawnemu muźej poddana we wŝchėch wėzach.

Bo wobjedze pał wona ɣaneho mėra wjazn njemėjesche. Bohoncź dyrbjesche ŝapŝchahnyć a wjeŝelsche domjedzenie taj mandzelskaj njemėjeschtaj, kaź dzenka; teź tehdy niź, jako po wėrowanju a po kwaŝu ɣo domoj wjeseschtaj. Janej pał ɣo najwjesłsche wjeŝele wobradzi, jako domoj pŝchiŋdze, a jeho lubosny ɣynł jeho ł tym ɣłowcźkom witaŝche: nano, nano!

Rak dźeczi duŝdneho nana dostanu.

W jenedej wjeszy bėŝche muź se ɣonu a dźeczi; wón mėjesche dwė krumje a nėtotre wozny, teź pola a łufi, ŝo mőzesche derje ɣiwy być. Tola njebė ɣane sboze a ɣane ɣohnowanje pod jeho łŝechu. Rak to pŝchiŋdze? W Bozym domje njebė wón ɣenje wi-dźecź, czim huŝcziho pał w forcźmyje, ł kotrejeź wón ŝadziw hdy ŝtróŝny dom pŝchiŋdze: nėtł selesche wón, ŝo mohła ɣo ŝemja kwėlacź, bijesche ɣonu a dźeczi bjes winy. W zyłej wzy rėfasche wón „bjesbóźny Handrij“ a kóždy ŝdalowaŝche ɣo jeho. Teho dźeczi, Sant, Handrij a Hilza ɣo jara pŝched nim bojachu: hdy ɣo forcźmy pŝchiŋdze, ŝestakachu wone do wŝchėch łuczikow, bėzachu ł ɣuŝodam a druhdze. W ɣuŝodstwje bydlesche mjenujzy ŝchemz, pola kotrehoź bė wŝcho hinał, byrneź wón jenoź mały łuf ł pola wobjedzesche, ŝo jemu hiŝcze doŝcź hłėba narosće. Tón pał bė pilny, ŝnajesche ɣwojeho Sbóźnika, na kotrehoź wón ɣwoju nadziu ŝtaji, dokelź wjedzesche, ŝo wón jeho wėcsze wopuŝczić njebudze. Se ɣwojej ɣonu bė wón w mėrje ɣiwy. Teho dźeczi, Jurk, Pėtrk, Marka a Hanźka bėchu ł bohajojezi wuczene. Ssyn bjesbóźneho Handrija, Sant, a ɣyn poboźneho ŝchemza Jurk, bėŝchtaj ŝpŝcheczenaj. Njedzeli popołdnju bė ŝchemz Daniel (tał mjenujzy rėfasche) se ɣwojej ɣwójbu doma ɣo roŝrėczowawŝchi wo lubym ŝesufu a jeho dźiwach. Dźeczi bėchu łedźblime a ŝapŝchijachu teho dla derje; njerolymjachu pał nėŝcto, dha ɣo nana praŝchachu, tał by to ł roŝymjenju bylo. Pŝchiŋdzechu wone nėtł ł Hanu a Handrikom hromadze, dha powjedachu jimaj, ŝchtoź wjedzihu. Hdy bė wuczba w ŝchuli łkónczena, dha dyrbjesche Jurk ɣwojemu nanaj ŝchemzowacź pomhacź a Pėtrk ɣwoju dwėlėtnu ɣotŝicźku pėstonicź, teho dla wiŝajche teź to małe kurjatko ł horzej lubosću na nim. Mała Hanźka ŝchori a jeje ɣlabosć wŝchėdnje pŝchibėraŝche. Starschej bėŝchtaj jara ŝrudnaj, ale ŝchėscźlėtna Marka pŝchi tym wosta: „naŝcha Hanźka njeŝmje wumrjecź!“ A Pėtrk bė wodnjo a w nozy ŝtarosćizny wo ɣwojeho małeho lubuŝcha; tał rucze hacź bė se ŝchule, bėzesche ł ɣwojej Hanzy pohladacź. Łėfał prajesche ł maczeri: „mi by tola jara dźiw byl, dyrbjala wona ŝaŝo wotłhoricź.“ To ŝchtapi Pėtra do wutroby, ŝo wón plaćizny won bėzesche a ɣo dopomniwŝchi, ŝo je luby Sbóźnik huŝto łhorym pomhał, proŝchesche jeho, ŝo chzyl tola jeho ɣotŝicźku ŝaŝo wuŝtrowicź. Wėŝty, ŝo je jeho ŝesuf wuŝłyŝchal, bėzesche nuts a rjekny, „wona mőze nėtł ŝaŝo ŝtanycź“, njewjedziwŝchi, ŝo dyrbi ɣo druhdy dolho modlicź, prjedy hacź pomoz pŝchiŋdze. Sało wón teho dla widzesche, ŝo je Hanźka hiŝcze pŝchezo łhora, bu wón ŝrudny, tola njeŝasta ɣo modlicź a pŝchi modlenju bu jemu pŝchezo łózo wokolo wutroby. Bo 9 dnjach poćza ɣo polėpŝchowacź, a Pėtrk bė nėtł czim wjeŝelschi, ŝo wjedzesche, tał teź hiŝcze naŝch Sbóźnik nėtł pomha. Wjeŝelny powjedasche to ɣwojej maczeri, a ɣlubi, ŝo chze ɣwoje ɣiwe dny jeho poŝłuchacź.

Chzemu nėtł ŝaŝo bjesbóźnemu Handrijej hić, kaź hórko hacź teź nam to je: tu je ŝtara njeroda a bjesbóźnosć; ɣona a dźeczi ɣu w nuŝy, wŝchitko pod poklecźom! Sedny wjeczor wopily Handrij ł forcźmy dom pŝchiŋdze. Sant bė ɣam doma, a dokelź na praŝchenje „hdze macź je?“ ɣwojemu nanaj dospolnje wotmol-wicź njemőzesche, dosta ł pjaŝcźu nėtłre kule do hłowy. S ros-bitej hłowy bėzesche plaćizny ŝady łhėze, Pėtr bė teź runje wonta, wón pŝchischedŝchi ł njemu ɣo jeho praŝcha: „ŝchto dha plaćesł a ŝchto je —? ɣo dohladajo, ŝo jeho hłowa krawi. Sant ŝforzesche nėtł ɣwoju ŝrudobu, rjeknywŝchi: „tałkeho bjesbóźneho nana tola nėchtó nima, kaź my.“ Pėtr na to prajesche: „njesłby dha ɣo hiŝcze ɣenje ł ŝesufej modlił, ŝo by tón tebi duŝdneho nana dał?“ Sant: „nė, hiŝcze ɣenje; ale mőze dha wón to teź?“ Pėtrk wotmolwi: „Haj, ŝesuf mőze wŝchitko! Sało bė naŝcha Hanźka łhora, ɣym ɣo ja ł njemu modlił a wón je ju wuŝtrowił;

modl ɣo ty teź! Sant myŝlesche, to ɣo teź ŝpŝtacź hodzi, ɣnadź pomha, a kaź huŝto nan ł forcźmy dom dźesche, czełny wón na ɣynowu łubju a modlesche ɣo wótłje; pŝchetoź wón myŝlesche, ŝo luby Sbóźnik hewał njeŝłyŝchi. Teho ɣłowa bėchu: „Daj wŝchal mi tola mėsto mojego bjesbóźneho nana prawje duŝdneho!“ Tał ŝaŝdzechu njedzele a wŝchitko bė hiŝcze jenajke: „nan selesche a klijesche, ale Sant ɣo modlesche. Wŝchitko ɣo ŝdasche, kaź by jeho modlenie podarmo bylo. Dha ɣo jemu dźijesche, ŝo bė wumrjel, jandzeli pŝchemodzachu jeho ł njebjeŝam, hdzeź jeho nan jemu napscheczo pŝchischedŝchi rjeknu: „twoja modlitwa je wuŝłyŝchana, hewał by nje tu njenamał.“ Sant wozuci a jemu bė wjeŝelscho! Wot teho czaŝa modlesche ɣo wón hiŝcze huŝcziho, wo duŝdneho nana proŝywiŝchi, runjeź bė jako by to mőzno njebyło. — Bo nėtłotnym czaŝu padze jeho nan se ŝchoma a bu pod czełtmi bolosćemi do łoza polożeny. Na druhı dzeń pŝchiŋdze pėdał teje woŝady, kotryź bė wo tym njesbozu ɣłyŝchal, ł Handrijej; jako wón nuts ŝtupi, poćza Handrij ŝeliec, ŝo je ɣo jemu tał ŝchł, kaź wón ŝaŝłuźił njeje. Pėdał jemu ŝczėpliwje pŝchipoŝłuchasche a dźesche, jako bė Handrij wocziŝchł: „Bóh ma a chze wėcsze nėŝcto dobre wumrjecź, — wón dyrbi ɣebi jeno ɣwoje zyłe ɣiwenje pŝchemyŝlicź. Handrij do ɣo dźesche, jemu bė, jako by ɣo pŝchezo czełmiŝchi hrėchom ŝapŝ jemu wotewrjal. Wojosć pŝched ɣmjerczu ŝapŝchija jeho, ŝo ŝtoro ŝadwėłowa. Tydzeń ŝaŝdze, wón wjazn wutracź njemőzesche; duź da pėdarja proŝycź, ŝo by jeho wopŝtal, kotryź ł radoŝczu pŝchiŋdze. Rak zyłe hinał bė dzenka łhoru! wón poćza: „ja ɣym tola hubjeny cźłowjeł, hacź jeno budze teź hiŝcze rada ŝa mnje?“ Duchowny: „Bóh tón Rnjes praji: „Da nochzu ɣmjercź hrėchniła.“ Dale: „Bóh je ɣwėrny, łiź naŝche hrėchi wodał.“ Wobrocźcze ɣo jeno w domėrenju na ŝesufa, tón budze wam waŝche hrėchi wodać.“ Tónle troŝt njemőzesche Handrij tał rucze na ɣo nalozić, a hdy ɣo wón ł duchownym wo wodaće modlesche, dha rjekny: „nėtł wėm, ŝo je mi Bóh w Rhrystuŝku wodał! Pŝchichodnje chzu jemu ɣiwy być; ach pomhacze ɣo wo mőz modlicź, ŝo był ɣwoje ɣlubjenje dźerźał!“ Teź ɣwoju mandzelsku proŝchesche wo wodaće wŝajłesje njełhmanosće, teź ɣwojim dźecźom łcićzi wón ruku plaławŝchi.

ŝchėscź njedzel bė Handrij dyrbjal łezecź; tola wón wosta łhoru hacź do ɣmjercze, ł dopomneczu na jeho ɣlubjenje, ŝo chze nėtł Bohu ɣłuzicź ł modlenjom a ł wachowanjom. Njedzeli dźesche wón nėtł do Boźeho domu, teź wŝa bibliju do rukow, ŝo by ɣo w njej wobhonjal; bė ŝmėrny a poboźny. Tał je Bóh wuŝłyŝchal modlitwu małeho Sanka, kotremuź bu mėsto bjesbóźneho duŝdny nan daty.

Wŝchelake ł bliŝka a ł daloka.

— Pjatt 24. haprleje ɣwjeczesche knjes archidiałonus Dobruŝny w Wojerezach ɣwóy 25łėtny ŝastojńŝi jubilej, pŝchi kotrymź ɣo jemu wjele wopokasnow lubosće a poćzesćowanja dosta. Wuczerjo jeho inspełzije rjany łhofejowy service, jeho ŝastojńzy bratŝja wŝchelake drohotne dary, knjes mėŝchczanoŝta rjany palmowy pjeńł, knjes konsistorŝki radzićel ŝchiedrich po porucźnosći komiteja album ł podobisnami a nahladny dar ł pucźowanju do łupjel. Rnjes superintendent Ruring pŝchijnėŝe jako ŝastupjeť zyrkwinskeje rady ŝożopŝchecza zyłesje woŝady a rjany czaŝnik wot ɣerbŝlich wjeŝnych woŝadow a bibliju wot duchownych. Rnjes diałonus Nował pŝchepoda dar wjeŝneje woŝady Bluno. Depu-tazija ewangelskeho muźŝkeho a mlodżenźoweho towarŝtwa wobradzi ɣwojemu dolholėtnemu pŝchedhdy ɣoł duzentu ɣłėbornych jėdźnych a ɣoł duzentu łhofejownych łicźkw. S hnutymi ɣłowami ɣo jubilar ŝa mnohe wopokasna poćzesćowanja podźatowa. Wnohe telegramy a ŝożopŝchecza ł daloka a bliŝta pŝchiŋdzechu. Czi knjeza, kotryź bėchu ł ŝożopŝcheczu pŝchisłchi, wostachu hiŝcze wjazn hodził ł jubilarom a jeho ɣwójbu w pŝcheczelnej ŝabawje hromadze. Bóh luby Rnjes chzyl ŝpoćzicź, ŝo mohł luby jubilar, kaź hacź dotal, se ɣohnowanjom w ɣwojej woŝadze ŝtutkowacź.

R rospominanju.

Ma mału łhėzku teź Boze ɣłóncźko ɣwėczi.

Wutroba ma huŝto czełŝche njesć hacź łhrıbijet.

Wócźko a ɣwėdomjo jenaf mało ŝnjełetej.